

MLADI PLANINEC

PD "LISCA" SEVNICA - KRŠKO

št. 24

leto 1994

LETO 18

Za Planinsko društvo Sevnica...

MLADI PLANINEC

PD LISCA SEVNICA - KRŠKO

leto 1994
18. 07. 94

MLADI PLANINEC, glasilo planincev PD LISCA Sevnica - Krško

Glavni in odgovorni urednici: Marjeta in Jelka

Tehnično uredništvo in obdelava besedila: Anja, Joža, Stojan

Risbe: Jaka Jejčič

Priprava za tisk: Grafično oblikovanje Silvester Mirt

Tisk: Birousluge Peter Žuraj

Fotokopiranje: SO Sevnica

Založnik: PD LISCA Sevnica - Krško

Spoštovani planinci in planinke!

Leto, v katerem smo praznovali 100-letnico organiziranega planinstva pri nas, je za nami. Vstopamo v drugo stoletje organiziranega slovenskega planinstva. Pred vrati slovenske planinske organizacije in s tem tudi pred vrati planinskih društev se šopiri nemoralno pridobitništvo, malikovanje denarja in s tem moralna zaslepljenost. Naš način vstopanja v tržni gospodarski sistem lahko v skrajnostih škodi planinskim društvom. Treba bo poiskati ustrezno ravnovesje med materialno, denarno in moralno-etično motivacijo za društveno življenje. Doseči bo treba, da bo vsak član sodeloval tako pri uporabi društvenih storitev kot pri ustvarjanju le-teh, tako pri jemanju kot pri dajanju.

Ali je Planinska zveza sploh še gorniška organizacija? Ali je dovzetna za vse, ki se želijo ukvarjati z dejavnostmi, vezanimi na gore?

Večkrat si bomo morali ponoviti, da je treba v organizaciji, ki združuje skoraj 200 društev, vendarle poiskati stične točke in želje prilagajati skupni organizaciji. Naj bo tudi naš moto za naprej podoben motu predsednika PZS: "Če ne boš zase, kdo bo potlej zate, in če boš samo zase, kdo bo potlej s teboj?"

Vsem društvenim delavcem, vodnikom, mentorjem ... bi se rad iskreno zahvalil za požrtvovalno delo, ki ga ni bilo malo. Le skupaj, s skupnimi močmi, bomo preskočili ovire na poti.

Predsednik PD LISCA
Jože PRAH

NAMESTO UVODA - ZA VSE TISTE, KI SO TABORILI V KAMNIŠKI BISTRICI

Vemo, da ste nekateri že mislili, da biltena ne bo, da ste se torej zaman trudili in pisali pa risali... Vaše prispevke smo združili z Mladim planincem (Planinsko društvo Lisca ga izdaja na začetku vsakega leta) in verjamemo, da vam bo polepšal še tako naporen dan. Pa še spomin na brezskrbne dni pod šotori naj vam vzbudi.

Se še spomnite 16. julija, ko je bilo pred sevniško šolo kot na novoletnem sejmu? Skoraj sto vas je bilo in le nekaj manj tudi staršev. "Stari" udeleženci so mirno čakali, brezskrbno klepetali in se smejali, novinci pa so z veliko nestrpnostjo čakali deset dni drugačnega življenja. Ko smo za tri tone nahrbtnikov in ostale opreme naložili v dva avtobusa, smo odbrzeli novim doživetjem naproti.

Taborniški utrinki

Kuhar in kuharica sta dobro skrbela za naše želodčke. Zdaj slaščica, potem sadje, malo enolončnice, ribice...

Kadar pa se je kuhar Ivo odločil še za harmoniko, smo pod njegovo taktirko tudi zapeli in zaplesali.

Niko, šef za ture, je imel veliko težav - ture dolge, še daljša pa naša kolona. Poskusili smo vse: na Veliko Planino smo šli vsi skupaj - kolone sto mladih planincev ni moglo prestaviti v višjo prestavo vseh štirinajst vodnikov in pomočnikov. Tako so nekateri tarnali, da gremo prepočasi, drugi pa, da prehitro. Sonce je žgalo, planincem pa se je poznala prejšnja neprespana noč v taboru. Super rešitev za vse je bila vožnja z gondolo v dolino.

Za naslednji pohod smo razdelili udeležence na dobre in boljše hodce. Tako nas je okrog štirideset krenilo naprej in osvojilo Kamniško sedlo. Odpočili smo si ob čudovitem razgledu na Logarsko dolino, nekaj naših "gamsov" pa je v času počitka skočilo še na Brano.

Drugi skupini se je godilo veliko slabše. Le pol poti (do pašnika Pastir) so zmogli in še za to so udeleženci dejali, da bi skoraj umrli od napora.

Tretji poskus - pohod na Kokrsko sedlo in Grintovec - smo izvedli tako, da smo poslali najprej na pot prvih pet, čez pol ure pa še drugih pet tabornih skupin. Kokrsko sedlo smo tako osvojili vsi, nato pa jih je šlo sedemintrideset še na Grintovec.

Naš ata tabora - Aleš - se je tretjega dne odločil, da bo potrebno udeležence naučiti reda in discipline. Od žvižga piščalke za zbor do dejanskega zbora je namreč preteklo kar 20 minut, pa še niso prišli vsi v trenirkah in primerno obuti. In smo zbor nekajkrat ponovili, razdelili delo v kuhinji, naredili nekaj počepov in sklec...

V prostem času, udeleženci pravijo, da ga je bilo letos premalo, smo igrali odbojko, nogomet, badminton, Drago pa je organiziral turnir v igri med dvema ognjema, ki je prinesel sladke čokolade 7. skupini. Kdor se ni podil za žogo, je reševal križanke, risal, barval, občudoval "malarja" Jako, prepeval z Medotom ali Špancem, se učil angleščine z Branko. V nedeljo so vodniki organizirali delo v krožkih (dramski, plesni, debatni, pevski...). Letos je kar enainpetdeset udeležencev poslušalo predavanja iz planinske šole. Teste je uspešno opravilo sedeminštirideset slušateljev. Čestitamo!

Ko brskaš po spominu, najdeš veliko naj, naj stvari. Verjetno se bodo mnogi strinjali, če napišem, da je bil to najslajši tabor vseh taborov (v bližnji gostilni smo namreč pospravili

tone lučk in kornetov). Najmanjša stvar tabora, ki pa je naredila veliko škode, je bila Fon-zova Erika. Najlepši (kot vedno) so bili večeri ob ognju: za nekatere rimžimžim, za druge pa pesem ob kitari. In ko vidiš, s kakšnim ognjem pojejo "ta" mladi, veš, da se ne bodo Katjuša, Petelinček, Po jezeru... nikoli izgubili oz. pozabili.

Posebna zahvala gre letos tudi Špancu, ki je mazal, božal, zavijal, uničeval klope, odprav-ljal uši... To bo res pravi doktor.

Zadnji večer: odojek, zabavni program, Alo, alo.

Kdo je bil najboljši? Manekeni? Reveži, ki so jedli jabolka? Tisti, ki je stopil v mlečni zdrob? Vsi smo bili najboljši!

Ocenjevanje šotorov je prineslo nagrade kar trem šotorom, to pa pomeni, da se naša "zavest" o higieni prebuja.

Orientacijsko tekmovanje smo morali razveljaviti, saj po končanem tekmovanju še organi-zatorji niso mogli najti vseh vprašalnikov. Le kdo je bil tisti, ki je naredil zmedo?

Ne pozabimo še na slap Orglice, lovsko opazovališče Lepi kamen, naravni most Predoselj in koč Gorska vila. Ko bomo v naravi videli papirček, se spomnimo na Franca Novaka - Grčo, ki je bil težak le 45 kilogramov, v nahrbtniku pa je s planin prinesel 95 kilogramov smeti.

In želje za naslednje leto?

Da bi nas bilo v taboru manj, saj v rimžimžimu sploh nismo prišli vsi na vrsto.

Da bi bili čim dlje od Sevnice, kjer bi bili gospodarji le mi in še kakšni ptički na veji.

Da ne bi bilo več Erik, ker si mora Medo kupiti nov "ruksak", jaz pa nove teniske.

Da bi ponovili krožke in da bili ti vsaj vsak drugi dan.

Da bi bili vsi šotori štabni.

Da na svetu ne bi bilo več klopov.

Da bi me poljubil...

Da bi bilo več melišč.

Da bi bili tabori večno.

Pedagoški vodja tabora
Jelka Slukan

KAJ JE BILO SMEŠNO

Bile smo v šotoru. Skoraj smo že spale, ko je nekdo odgrnil šotorska vrata, vrgel brisačo na mojo sosedo in skoraj legel name. Takrat pa je posvetil z baterijo, zagledal naše začudene oči in vzkliknil: "Joj! Saj to ni naš šotor!"

Pograbil je brisačo in zbežal, me pa smo se še dolgo smejale.

Kaja Androjna

Poj na melodijo pesmi
"NA KMETIJI JE LEPO"!

V taboru nam je lepo,
radi pojemo,
na ture tudi hodimo,
hija hija ho.

Tukaj vsi uživamo,
res nam je lepo,
tudi igramo se lahko,
hija hija ho.

Rosana Kristanšek
Maja Weiss

ZVESTA ERIKA

V posteljici blizu Kamniške Bistrice se je rodila majhna miška z imenom Erika. Njen trebušček je bil prazen, zato se je odločila, da gre s trebuhom za kruhom. V tačke je vzela zemljevid Kamniške Bistrice in izbrala kraj, primeren za njen prazen trebušček.

Odločila se je za kočo PRI JURIJU, kjer so taborili sevniški planinci. V planinskih čevljih in z nahrbtnikom je vsa potna in polna jeze prispela do tabora. Utaborila se je v shrambi. Prve dni je stikala po omarah in škatlah ter tako naredila inventuro izdelkov.

V taboru je Erika spoznala svojega bodočega moža Erika. Mi planinci smo ju združili v srečni zakon. Eriku je bil priča Primož, Eriki pa Pika. Skupaj sta srečno nagajala mladim planincem in jim manjšala zaloge hrane.

Po nareku
Urbana Pfeiferja
zapisala
Mika Logar

VSTATI ALI SPATI - to sedaj ni vprašanje. Kazenske sklece ti dajo kup razlogov, da vstaneš. A še preden se zaveš, da je pred vrati nov dan, teče kolona devetindevetdesetih ljudi mimo šotoru na fizkulturo. Ampak le v primeru, da ta dan nimamo ture, drugače pa te zbudita piščalka in klic: "Petdeset sklec za tistega, ki zamudi!".

Vam povem, če bo šlo tako naprej, bom iz tabora prišel nabit kot Schwarrzeneger. Perči je neusmiljen.

Preidimo raje k lepšim stvarem. Erika. Mala zvesta miška, ki redno obiskuje naše sosede. Pri zadnjem obisku si je naredila posebna vrata samo zase. Videl sem že njeno ročno delo, vrtanje skozi 0,5 cm debelo plastiko. Opazoval sem jo tudi pri treningu skakanja v višino, ki ga je izvajala v sosednjem šotoru. Šprint iz šotoru bi pripravil Carla Lewisa, da potisne glavo v pesek. S to malo, žilavo žverco ni priporočljivo zobati češenj.

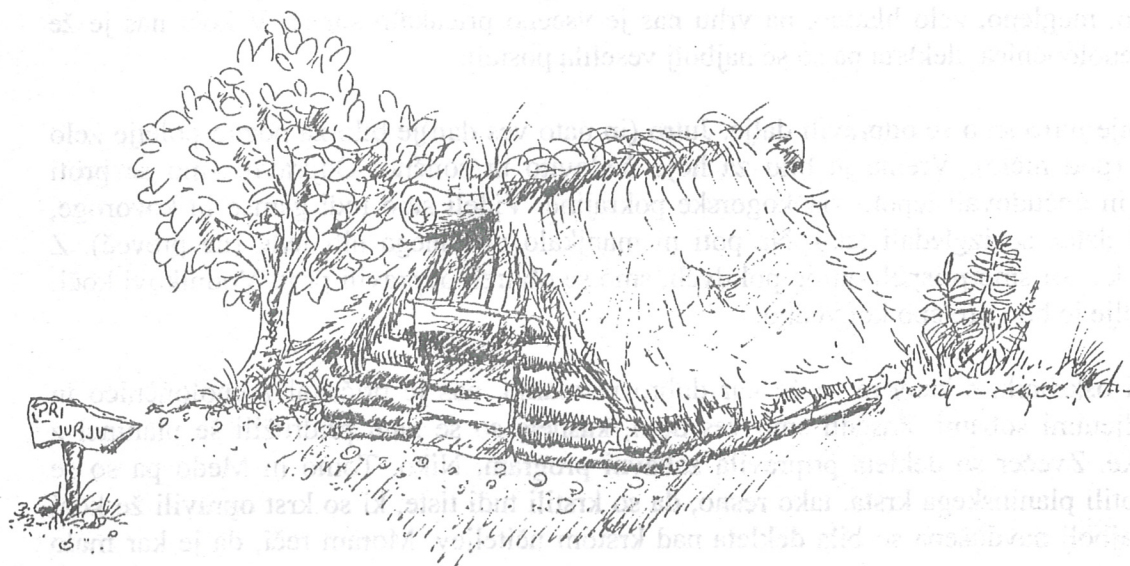
Kaj je nočna mora? Pogled na cilj, vrh gore, z vznožja! Morda pa tudi žulji po nekajurnem hribolazenju!

Še hujša mora je pogled v naš šotor. Po vsem šotoru obešene cote, pa spet cote in en gojzar.

Tabor je superultraekstremnomegathebest.

Pomislite na tiste dolge ture (haha) pa orientacijo.

Jurko in Bukvič

POROČILO O IZVEDBI PLANINSKE TURE ZA DIJAKINJE TRETJEGA (ZAKLJUČNEGA) LETNIKA SREDNJE TEKSTILNE ŠOLE SEVNICA

V mesecu septembru 1993, natančneje 5., 6. in 7. septembra, smo z dijakinjami 3. letnika naše šole izvedli planinsko turo v slovensko visokogorje. Upamo, da bo ta dejavnost postala tradicionalna, saj smo jo letos organizirali že tretjič.

Že ves čas bi radi z njo dosegli naslednje vzgojne smotre:

- utrjevanje zdravja in pridobivanje pogojev za pravilni telesni razvoj;
- pridobivanje trajnih telesnokulturnih navad za smotrno izrabo prostega časa;
- razvijanje gibalnih sposobnosti, specifičnih za poklic, za katerega se izobražujejo;
- doživljanje in ustvarjanje telesnokulturnih vrednot ter spoznavanje njihovega pomena za družbene aktivnosti;
- razvijanje pozitivnega odnosa do varstva človekovega okolja in bivanja v naravi;
- spoznavanje lepot naše domovine.

Navdušenje deklet, pripravljenost prenašati tudi telesne napore, zadovoljstvo po opravljeni turi, želje, da bi jo takoj ponovili, nam kažejo, da smo pri uresničevanju zastavljenih ciljev uspešni.

Naj na kratko opišem samo turo.

Tura je trajala tri dni. Prvo jutro smo se zbrali na železniški postaji v Sevnici in se z avtobusom odpeljali proti Bohinju. Dijakinje je spremljalo pet spremljevalcev, učiteljev naše šole, in trije spremljevalci iz PD Lisca Sevnica. Vodja planinske ture je bil prof. Bojan Drnovšek, učitelj športne vzgoje na šoli.

Cilj prvega dne ture je bila Koča pri Triglavskih jezerih. Da bi jo dosegli, smo izbrali pot čez Komarčo. Vzpon je bil hiter, večjih težav ni bilo, le pri eni izmed deklic je najbrž strah po vzponu povzročil mišične krče. Vreme je bilo spremenljivo, sončno pa spet oblačno, deževno, megleno, zelo hladno, na vrhu nas je vseeno pričakalo sonce. V koči nas je že čakala enolončnica, dekleta pa so se najbolj veselila postelj.

Naslednje jutro smo se odpravili dalje. Jutro (in nato ves dan) je bilo za pozno poletje zelo hladno (pod ničlo). Vreme je bilo za hojo čudovito in sončno. Odpravili smo se proti Doliču in občudovali lepote visokogorske pokrajine. Videli smo tudi gamse in kozoroge, vsaj od daleč so izgledali tako. Na poti ni manjkalo niti snega niti ledu (ne preveč). Z Doliča, kamor smo prispeli okrog pol dveh, smo se ob treh odpravili proti Vodnikovim koči. Velo polje je bilo prelepo kot vedno.

Prijazni oskrbnik, s katerim se že kar dobro poznamo, nas je pričakal z enolončnico in pripravljenimi sobami. Zasedli smo ves dom, kasneje so se nam pridružili še planinci z Bavarske. Zvečer so dekleta pripravila zabavni program, Niko, Tomo in Medo pa so se resno lotili planinskega krsta, tako resno, da so krstili tudi tiste, ki so krst opravili že kdaj prej. Najbolj navdušena so bila dekleta nad krstom učiteljev. Moram reči, da je kar malo bolelo.

Tretji dan pa zopet v dolino. Spustili smo se v dolino Voje, občudovali korita Mostnice. Nekateri smo pred dvanajsto že sedeli na terasi bifeja v Stari Fužini.

Popoldan še postanek na Bledu, pizza za večino, nato pa proti domu. V Sevnico smo prispeli malo pred 18.30.

Naslednje jutro so vsa dekleta, ki smo jih srečali, predlagala, da bi se kar takoj ponovno odpravili v hribe.

Planinskemu društvu Lisca se zahvaljujemo za odobreno finančno pomoč in za vodnike, ki so nas spremljali na turi.

Ravnateljica STŠ Sevnica
prof. Alenka Žuraj

PRVI SMO PREHODILI GOZDARSKO POT PIŠECE

Skupina starejših planincev iz Sevnice je v januarju prehodila gozdno pot Pišece, ki je bila odprta jeseni l.1993. Pot je lepo markirana z zelenim krogom in rumeno piko.

Do Pišec smo se pripeljali z avtobusom. Pišece so zelo lepo urejen kraj. V samem središču so štiri gostišča, spomenik padlim borcem v drugi svetovni vojni, baročna cerkev Sv. Mihaela, stari mlin in kovaški muzej.

V Pišecah sta se nam pridružila vodnika, gospod Branko Varlec in gospod Hrvoje Oršanič.

Pot smo pričeli pri cerkvi. Šlo smo mimo hiše, kjer je bil doma Maks Pleteršnik, avtor slovensko-nemškega slovarja. Hišo obnavljajo, zato njene notranjosti nismo videli. Preuredili jo bodo v spominsko hišo Maksa Pleteršnika.

Pot smo nadaljevali mimo ribnika v parku pišeškega gradu, kjer gojijo krape. Vodnika sta nas opozorila na posebne vrste dreves in grmovnic. Videli smo največje in najdebelejše mamutovo drevo, ogledali pa smo si tudi pišeški grad, ki, žal, razpada.

Pot smo po markacijah nadaljevali po zložnih pobočjih Orlice, kjer smo ob strokovni razlagi spoznali geološko podlago tal, primerne in neprimerne gozdne združbe, način ugotavljanja gozdnih zalog in višine dreves ter druge posebnosti gozda (gozdne ceste, vleke, vrste divjadi, podrast, potoki).

Ogledali smo si umetni gozd, gozdni rezervat, naravni gozd ter gozd na ekstremnih rastiščih. V rezervatu so tudi sodobna krmišča divjadi. Ustavili smo se na lepi razgledni točki ob lovskem domu, nato pa se po strmi poti spustili v Pišece. Tu smo si ogledali še mlin in kovaški muzej ter se okrepili v enem izmed gostišč.

Pot nam je v lepem in sončnem vremenu skoraj prehitro minila. Vsem, ki se želijo sprostiti ob lepotah narave, priporočamo, da obiščejo to pot, ki ni pretežka in jo lahko prehodimo v vsakem letnem času.

Vodja Sekcije upokojencev
Elka Grilec

VSAK DRUGI ČETRTEK V HRIBE

Vinko je kmalu po upokojitvi lani sklenil, da bo vsak teden najmanj enkrat odšel v hribe. Da pa se ne bi vozil in hodil sam, je povabil še druge. Oblikovali smo skupino petih, ki sicer ne hodi vsak teden, pač pa vsak drugi četrtek. Na izlet se odpravimo ne glede na to, kakšno je vreme.

Vinko ni samo voznik in planinški vodnik, pač pa tudi pripravljalec predlogov za ture. Pri tem velikokrat upošteva Stritarjevo knjigo "111 izletov", v kateri so opisane manj znane in neznane poti in vrhovi po vsej Sloveniji. Opisan je tudi pristop glede na težavnost. Preden se jutraj odpeljemo izpred pošte, soglasno uskladimo, kam gremo ta dan.

Naši izleti v lanskem letu so bili:

Kozjak (Tojzlov vrh) pri Mariboru, Jelenk, Tošč, Veliki Rogatec, Porezen, Olševa, Vrtača, Grintovec, Kalški greben, Slovenske Gorice, Kum, Grmada nad Braslovčami, Peca, Menina, Resevna, Blegoš in Krim. Udeležili smo se tudi društvenega tabora v Avstriji.

Izlet je odpadel le v primeru, da je imel Vinko druge obveznosti in v času poletnih dopustov.

Naši izleti so bili zelo zanimivi, ker smo obiskali predvsem vrhove, na katerih v glavnem še nismo bili. Vreme nam je bilo večinoma naklonjeno. Na Poreznu je v času našega izleta cvetel avrikelj, na Peci pa je bil tak veter, da je ruval drevesa in nas je bilo kar precej strah, da se z avtom ne bomo mogli vrniti v dolino, saj je bilo veliko smrek izrваниh in razmetanih tudi po gozdni cesti. Pa se je vse srečno končalo.

Naša skupina je zelo zadovoljna, da hodi z Vinkom v hribe, saj je potovanje z avtom udobnejše, hitrejše, pa še bližje vrhovom se pripeljemo. Z javnimi prevoznimi sredstvi pač ne moreš priti v enem dnevu na Kobansko, na Idrijsko ali na druga bolj oddaljena območja Slovenije in nazaj, obenem pa načrtovati še nekaj ur hoje na končni cilj.

Včasih združimo prijetno s koristnim. Nekajkrat smo bili po nakupih v Ljubljani, na novoletnem sejmu, mimogrede pa smo si ogledali še znamenitosti ob poti.

Po našem občnem zboru bomo s takim tempom obiskovanja vrhov nadaljevali, za začetek celo vsak četrtek.

Andreja FLAJS

KLUB ZA VARSTVO NARAVE

V lanskem letu smo uredili smetišče na Lisci in hkrati očistili Lisco in okolico. Akcijo bomo letos ponovili, prav tako pa bomo zagotovili ozelenitev bivšega smetišča.

Vsem, ki so saniranje smetišča podprli s finančnimi sredstvi, materialom in prostovoljnim delom, se toplo zahvaljujemo.

Klub za varstvo narave stalno sodeluje z upravnim odborom društva, še posebno aktiven pa je bil ob sprejemanju nove pogodbe o najemu Tončkovega doma na Lisci (izhodišča, sprejeta na lanskoletnem zboru društva).

Na vseh društvenih izletih skušamo delovati vzgojno v smislu zaščite narave.

Uresničila se nam je dolgoletna želja za zaščito rastišča encijana na Lovrencu. Sprejet je bil Odlok o razglasitvi kluzijevega svišča na Lovrencu za botanični naravni spomenik.

Območje zajema vse travnate površine od ceste, ki vodi na Lovrenc z južne strani, do kapelice na zahodu, torej ves travnat hrib ob cerkvi na Lovrencu.

V botaničnem spomeniku je prepovedano:

- vsako poseganje, ki bi spremenilo rastiščne razmere;
- trgati cvetje ali uničevati oziroma izkopavati rastline;
- gnojenje;
- onesnaževanje s strupenimi plini ali prahom.

Obvezno je:

- obstoječe gospodarsko izkoriščanje (košnja, paša).

Dovoljeno je:

- obiskovanje lokalitete in fotografiranje rastlin.

Za ohranitev rastišča bo SO Sevnica iz proračuna lastnikom zemljišč zagotovila sredstva za zmanjšan donos.

Opozoriti velja, da je kršenje odloka kaznivo in velja po Zakonu o naravni in kulturni dediščini za prekršek.

Na osnovi sprejetega odloka bomo planinci po dogovoru z občino poskrbeli za obvestilne in opozorilne table, v času cvetenja pa bomo za zaščito poskrbeli s svojo navzočnostjo.

Apeliram na vse planince, da z zgledom pokažemo naše poznavanje Častnega planinskega kodeksa, po katerem smo dolžni varovati naravo.

Vse, ki bi naleteli na kršenje določb odloka, naprošamo, da o tem obvestijo upravni odbor društva oziroma gorskega stražarja, če bo ta prisoten na območju zaščite.

predsednik Kluba za varstvo narave
Vinko Šeško

MARKACIJSKI ODSEK

Markacijski odsek tudi lansko leto ni počival, kar dokazujejo obnovljene markacije po sevniških planinskih poteh.

Obnovljene so bile poti:

- Breg - Lisca;
- Skalica - Mrzla Planina - Zabukovje;
- Planina - Lisca;
- Molžnica - Skalica.

Pot od gostilne Pipan do Zabukovja je bila očiščena.

Zamenjanih je bilo tudi nekaj žigov Sevniške planinske poti, obenem pa vas želimo obvestiti, da se nekateri žigi nahajajo na novih lokacijah:

- žig št. 17 - pri g. Sandiju Mrgoletu, Telče 13;
- žig št. 18 - pri g. Antonu Bregaču, Dolnje Orle;
- žig št. 19 - pri ga. Stanki Kos, Bučka 4;
- žig št. 21 - pri g. Jožetu Rihlu, Lukovec 33;
- žig št. 28 - pri Ribičevih, Stara Žaga;
- žig št. 29 - v gostišču Montparis na Planini;
- žig št. 30 - pri Kolmanovih, Visoče 17 (na Selah);
- žig št. 34 - pri g. Jožetu Centrihu, Lovrenc;
- žig št. 35 - pri g. Jožetu Ivandiču, Okroglice;
- žig št. 37 - v gostilni ga. Martine Jenčič.

Med najaktivnejšimi markacisti so bili Viktor Frece, Janja Kolar s skupino s Planine, Darko Kunšek in Zvonko Blas, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

V letu, ki je pred nami, bo Markacijski odsek obnovil poti:

- Breg - Lovrenc - Lisca;
- Jurklošter - Lisca;
- Šentjanž - Veliki Cirk - Gabrijele - Polje - Tržišče;
- Tržišče - Malkovec - Telče - Bučka.

Vodja Markacijskega odseka
Nande Knez

**FINANČNO POROČILO PLANINSKEGA DRUŠTVA LISCA SEVNICA - KRŠKO
ZA LETO 1993**

PRIHODKI

1. PRENOS IZ LETA 1992	137.575,70
2. PRISPEVKI OBČINE IN ŠPORTNE ZVEZE	168.169,00
3. PRIHODKI OD JURKOVE KOČE	75.754,00
4. NAJEMNINE	142.260,00
5. OBRESTI NA ŽIRO RAČUNU	17.503,80
6. PRISPEVKI DONATORJEV	134.858,00
7. ČLANARINE IN LITERATURA	343.485,00
8. VPLAČILA ZA IZLETE IN OPREMO	356.923,80
SKUPAJ	1.376.529,30

ODHODKI

1. STROŠKI POSLOVANJA DRUŠTVA	70.101,60
2. STROŠKI OPREME IN SANACIJA SMETIŠČA	61.126,30
3. STROŠKI PTT	12.387,50
4. DROBNI INVENTAR IN OPREMA	415.059,70
5. STROŠKI KONFERENCE IN SEJ	54.078,70
6. STROŠKI IZOBRAŽEVANJA	131.276,40
7. JUBILEJI, POGREBI, DARILA	34.969,60
8. ODVEDENE ČLANARINE	201.750,00
9. STROŠKI IZLETOV IN AKCIJ	273.243,50
10. MARKIRANJE POTI	20.812,00
11. STROŠKI JURKOVE KOČE	56.329,00
12. PREVOZI Z LASTNIMI PREVOZNIMI SREDSTVI	30.929,00
SKUPAJ	1.362.063,30

PRENOS V LETO 1994 14.466,00

SKUPAJ 1.376.529,30

PREDSEDNIK PD
Jože PRAH

BILANCA STANJA NA DAN 31.12.1993

OSNOVNA SREDSTVA	aktiva	pasiva
1. GRADBENI OBJEKTI	160.488.043,54	
2. OPREMA	23.861.948,09	
3. SKUPAJ	184.394.991,63	
POPRAVEK VREDNOSTI OS		
4. GRADBENI OBJEKTI	151.150.152,02	
5. OPREMA	18.643.490,55	
6. SKUPAJ	169.793.642,57	
7. NEODPIS. VRED. OSN. SRED.	14.556.349,06	
DENARNA SREDSTVA		
8. ŽIRO RAČUN	22.886,40	
PREHODNI RAČ. AKONTACIJA	90.000,00	
BLAGAJNA	11.657,30	
HRANILNE VLOGE	2.016,00	
OBVEZNOSTI		
DOBAVITELJI		42.891,70
MDO ZASAVJE		42.848,60
PRENOS DOHODKA V NASLEDNJE LETO		14.466,00
DROBNI INVENTAR NA ZALOGI		
DROBNI INVENTAR NA ZALOGI	33.670,00	
POSLOVNI SKLAD		
POSLOVNI SKLAD ZA OSNOVNA SREDSTVA		12.199.628,60
POSLOVNI SKLAD ZA DROBNI INVENTAR		33.670,00
POSLOVNI SKLAD ZA OBRATNA SREDSTVA		100.206,30
POSLOVNI SKLAD REVALORIZACIJE		2.282.867,56
SKUPAJ	14.716.578,76	14.716.578,76

FINANČNI PLAN PD LISCA ZA LETO 1994

PRIHODKI

- ČLANARINA	380.000,00
- NAJEMNINA OD TONČKOVEGA DOMA	616.000,00
- DOTACIJE TO	150.000,00
- DOTACIJA ŠPORTNE ZVEZE SEVNICA	200.000,00
- LASTNA DEJAVNOST IN DRUGI PRIHODKI	300.000,00
S K U P A J	1.646.000,00

ODHODKI

- STROŠKI POSLOVANJA DRUŠTVA	100.000,00 ✓
- STROŠKI JURKOVE KOČE	100.000,00 ✓
- STROŠKI IZOBRAŽEVANJA	300.000,00 ✓
- STROŠKI NABAVE TABORNE IN VOD. OPREME	296.000,00 ✓
- STROŠKI IZLETOV	
- mladina	150.000,00
- člani	150.000,00 } ✓
- tabori	90.000,00 }
- ODVOD ČLANARINE	190.000,00 ✓
- STROŠKI VZDRŽEVANJA PLANINSKIH POTI	40.000,00 ✓
- STROŠKI IZDAJE KNJIŽICE OD 90-letnici	100.000,00 ✓
- POSTAVITEV OZNAK O ZAŠČITI ENCIJANA NA LOVRENCU	100.000,00 ✓
- STROŠKI SEJNIN IN KONFERENC	30.000,00 ✓
S K U P A J	1.646.000,00

* * *

Imate ob četrtkih čas? Imate lasten prevoz? Pridružite se nam!

Vsak četrtek gremo v hribe. Pojdite z nami! Nudimo vam vodenje izleta s planinskim vodnikom.

Vsi izleti so enodnevni, hodimo ob vsakem vremenu. Odhod je običajno zjutraj ob 6. uri in 30 minut izpred pošte v Sevnici.

Dodatne informacije lahko dobite pri planinskem vodniku in vodji četrtkovih izletov, Vin-ku Šešku, tel. 81 521 (med 20. in 21. uro).